

Presentación

ANXO LORENZO SUÁREZ

Secretario xeral de Política Lingüística

Bo día a todas e todos, señor reitor da Universidade da Coruña, señor presidente da Real Academia Galega, señor secretario xeral da UDC, señora directora do Servizo de Normalización Lingüística, señor xefe territorial de Educación da provincia da Coruña. En primeiro lugar quero agradecerlle á Universidade da Coruña, a través do seu servizo lingüístico, a posibilidade de estar unha vez máis na apertura destas xornadas sobre lingua e usos. Son, efectivamente, as oitavas xornadas e, por tanto, nestes casos cómpre dicir o mesmo, e máis aínda nos tempos que corren, xa que é moi importante darlle continuidade a este tipo de iniciativas polo que estarmos na inauguración dunha oitava edición é en por si un motivo de ledecia e satisfacción. Máis aínda se se trata dun foro de reflexión sobre a lingua, a situación sociolingüística, as políticas lingüísticas... en fin, sobre cuestións que teñen que ver moi directamente sobre a xestión das linguas, neste caso en Galicia, aínda que sexa desde unha ollada máis ou menos global.

Ao longo de todos estes anos, como comentaba moi ben a directora do Servizo, fóronse tratando diferentes temas, na maior parte dos casos directamente vinculados coa situación sociolingüística do galego, noutros vinculados con aspectos da política lingüística universitaria ou da xestión lingüística universitaria. Desta volta, porén, o tema é un pouco diferente, máis transversal, máis global se se quere, como é a concepción das linguas desde unha perspectiva ecolóxica. Coido que hai moitos motivos para defender a diversidade lingüística, un deles é efectivamente son as razóns ecolóxicas que apuntaba Goretti na súa intervención. É un tema que pode ser tratado desde diferentes perspectivas e coido, á vista do elenco de relatores e de subtemas escollido, que ha resultar bastante interesante.

Sobre esta cuestión penso que no mundo hai, en xeral, unha perspectiva positiva cara ao mantemento da diversidade lingüística. Certo que hai tamén unha perspectiva, non menor canto a persoas, grupos e sectores que a defenden, de deixar facer. É dicir, a diversidade lingüística existe desde o inicio da humanidade, mais deberían ser os propios falantes, os estados... –agora seguramente introduciríamos tamén o factor mercado–, os que decidan o seu futuro ou configuración e, por tanto, son partidarios de non actuar moito, senón que sexan as propias dinámicas sociais, políticas, económicas... as que decidan se debe haber máis de 7000 linguas no mundo como hai agora, ou se debe haber unhas cantas menos ou se, ao final, debe haber unhas cantas grandes linguas internacionais que sexan as dominantes a nivel planetario.

Efectivamente, esa perspectiva de *deixar facer* existe, mais penso que é minoritaria cando menos cuantitativamente –non sei se cualitativamente tamén–, pois é maioritario o número de persoas, de sectores e de grupos que defenden o mantemento da diversidade. Coido que nesta maioría que aposta por defendela, o problema, o debate ou as dificultades de acordo radican en concretarmos como debe regularse, isto é, en que debe consistir, en palabras de Goretti, o verdadeiro plurilingüismo ao que eu engadiría como organizalo. En definitiva é do que se trata: hai acordo en que a diversidade lingüística é algo polo que se debe loitar, daquela o que temos que concretar e chegar a consensos verbo de en que consiste o plurilingüismo e como organizalo a nivel político, a nivel social, a nivel económico, a nivel educativo etc. Desde logo, persoalmente vendo diferentes situacións de plurilingüismo no mundo, xa non só en Europa, e comparando coa situación de plurilingüismo en Galicia, non vexo demasiadas dificultades para que sexamos capaces de pórmonos de acordo sobre en que consiste organizar o plurilingüismo con dúas linguas oficiais, galego e castelán, e poucas linguas estranxeiras derivadas da escaseza de inmigración que, por sorte ou desgraza, temos en Galicia, o cal non provoca dificultades á hora de organizar as linguas derivadas súas.

Así pois, parabéns á organización polo tema escollido, ao elenco de relatores e relatoras –confeso que tamén me gustaría estar entre o público durante estas xornadas para falar dos temas que se van formular e comentar ao longo das diferentes intervencións–, mais, en todo caso, remato expresando un recoñecemento especial, en nome da Xunta de Galicia e no meu propio, ao reitor da universidade que hoxe nos acolle, José María Barja, que este ano remata a súa andaina. A partir de agora, vai ser ex-reitor o cal, como comentabamos antes, penso que ten aínda máis valor que ser reitor, pois seguramente vai poder ser ex-reitor levando o cargo con moita máis tranquilidade que en todos estes anos. Este recoñecemento responde ao traballo feito á fronte desta universidade e tamén á facilidade pola miña parte, nos anos que tiven

oportunidade de departir con el, que resultou negociar e chegar a acordos nos elementos de colaboración que tivemos durante estes anos coa Universidade da Coruña para a promoción da lingua galega. Parabéns, por tanto, reitor polos seus oito anos no nome da Xunta e no meu propio e que esa «ex-reitoría» que vai ter a partir de agora sexa moi frutífera.

Moitas grazas.